

ИЗВЕШТАЈ СЕЛЕКТОРА 58. ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

Да бих озбиљније сагледао интересовања и путеве којима иду позоришта Србије јужно од Саве и Дунава, одгледао сам, поред шеснаест пријављених представа, још дванаест по сопственом избору.

Уредба о забрани запошљавања је буквално десетковала позоришта у унутрашњости, која су и без Уредбе кубурила са кадровима и финансијама. Локалне власти су биле много ригорозније од београдских и државних, које су позориштима гледале кроз прсте, верујући, ако не знајући, са каквим се проблемима театри боре.

Знајући стање позоришта ван Београда, питао сам се шта су изабрали, како се боре са огромном nestaшицом новца и кадрова.

И ево шта сам видео – од представа које су пријављене, пет су писали писци рођени у осамнаестом и деветнаестом веку, дакле, прави класици – Лесинг, Ибзен, Жари, Трифковић... Нушић.

Највише је писаца који су стварали искључиво у двадесетом веку – Крлежа, А. Поповић, Харвуд, Симовић, В. Лукић, Д. Јовановић и Вајлдер.

Од савремених писаца, писаца двадесет првог века ту су – Макдона, Б. Скерлић, фон Мајенбург, М. Демоло, Т. Грумић и В. Давидовић.

Најстарији Лесинг има данас 293 године, а најмлађа Вида Давидовић 24 године.

Рођени су од Уба – Александар Поповић, до Јужноафричке Републике – Роналд Харвуд.

Из овога се изводи закључак да су интересовања позоришта из унутрашњости веома разноврсна и кад је у питању раздобље у коме су аутори стварали, али и географске одреднице, што значи и теме којима су се ствараоци бавили.

Овакав репертоар обећавао је узбудљиво путовање по српским театрима и пуно изненађења.

Тако је и било.

Мада се види да су театри најчешће бирали комаде са релативно мало глумаца, скромном сценском опремом и костимима. Знамо зашто.

Наравно, има и изузетака, али они само потврђују правило.

Овога пута, по мојој процени било је нерешено: од укупно осам изабраних представа, четири су настале по текстовима савремених писаца, а четири по делима старијих аутора.

Како ће бити касније, куд плови брод театар у унутрашњости, видећемо...

Селектор, Зоран Карајић

Зоран Карајић

РЕЧ ДИРЕКТОРА КЊАЖЕВСКО-СРПСКОГ ТЕАТРА

Изузетно ми је задовољство што могу да вас поздравим на почетку једне од најзначајнијих позоришних манифестација у нашој земљи, на почетку 58. Фестивала професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“.

Посебно ми је драго да је Књажевско-српски театар домаћин фестивала који носи име Јоакима Вујића, оснивача нашег позоришта. Сада већ давне 1965. године, управо из Крагујевца је и потекла иницијатива за оснивање фестивала чији смо данас домаћини.

У години када обележавамо 250 година од рођења Јоакима Вујића, крагујевачкој позоришној публици представиће се седам позоришних представа и седам позоришта у такмичарском програму, док ће осма представа бити изведена у част награђених. Публика ће имати прилике да доживи фестивал у пуном капацитету, јер ће поред извођења позоришних представа заинтересовани моћи да посете изложбу, предавања, учествују у различитим радионицама и разговорима о представама.

Позоришни пламен који је те давне 1835. године оснивајући Књажевско-српски театар у Крагујевцу, запалио Јоаким Вујић не гаси се ни данас, што најбоље сведочи селекција 58. Фестивала. Сигуран сам да ће представе које ће бити изведене на сцени најстаријег позоришта

у Србији, показати квалитет, разноврсност и уметнички потенцијал позоришта јужно од Саве и Дунава. После 15 година наш театар је домаћин овог престижног фестивала, а Јоаким Вујић, отац српског позоришта, поново је у својој кући, у театру који је и основао.

Верујући у квалитет овогодишње селекције, желим Вам искрену добродошлицу на 58. Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“.

Директор Књажевско-српског театра
Младен Кнежевић

Младен Кнежевић

ТАКМИЧАРСКИ ПРОГРАМ

7. мај 2022. 20.00 часова

НА РУБУ ПАМЕТИ

ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.

Мирослав Крлежа (по делима М. Крлеже,
Ива и Тене Штивичић)

Режија: Марко Мисирача

Књажевско-српски театар Крагујевац /
Хрватски културни центар Београд

8. мај 2022. 20.00 часова

ОСЛОБОЂЕЊЕ СКОПЉА

Душан Јовановић

Режија: Горчин Стојановић

Народно позориште Ниш /

Народно позориште Лесковац

9. мај 2022. 20.00 часова

СТВАРАЊЕ ЧОВЕКА

Тијана Грумић

Режија: Миа Кнежевић

Народно позориште Лесковац

10. мај 2022. 20.00 часова

ТРПЕЛЕ

Бобан Скерлић и Милена Деполо

Режија: Александра Ковачевић

Краљевачко позориште /

Шабачко позориште

11. мај 2022. 20.00 часова

ЦРНА ОВЦА

Вида Давидовић

Режија: Снежана Тришић

Краљевачко позориште

12. мај 2022. 20.00 часова

СВЕ НЕСРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ

ЛИЧЕ НА СРЕЋНЕ ПОРОДИЦЕ

Патрик Лазић и Милена Деполо

Режија: Патрик Лазић

Народно позориште Пирот

13. мај 2022. 20.00 часова

ИЗБИРАЧИЦА 42

по мотивима Избирачице Косте Трифковића

Режија: Владимир Попадић

Крушевачко позориште

ПРЕДСТАВА У ЧАСТ НАГРАЂЕНИХ

14. мај 2022. 20.00 часова

СВИЊСКИ ОТАЦ

Александар Поповић

Режија: Хаџи Немања Јовановић

Народно позориште Ужице

ОТВАРАЊЕ 58. ФЕСТИВАЛА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

Синоћ је у Књажевско-српском театру свечано отворен 58. Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“.

Публику и госте Фестивала поздравили су директор Књажевско-српског театра Младен Кнежевић и председник Заједнице професионалних позоришта Србије мр Спасоје Ж. Миловановић. Фестивал је званично отворио селектор Зоран Карајић.

Такмичарски програм започет је представом домаћина, ансамбла крагујевачког позоришта, *На рубу ђамети*, једне ђијане новембарске ноћи 1918.

Након сценског извођења др Зоран Максимовић, модератор разговора, и ансамбл представе *На рубу ђамети* говорили су на округлом столу о процесу стварања и раду на овом позоришном комаду.

Селектор, Зоран Карајић

ФОТО: Ненад Борисављевић

ГЛЕДАЛИ СТЕ / НА РУБУ ПАМЕТИ ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.

1835
КЊАЖЕВСКО
СРПСКИ ТЕАТАР
КРАГУЈЕВАЦ

по делима М. Крлеже, Ива и Тене Штивичић

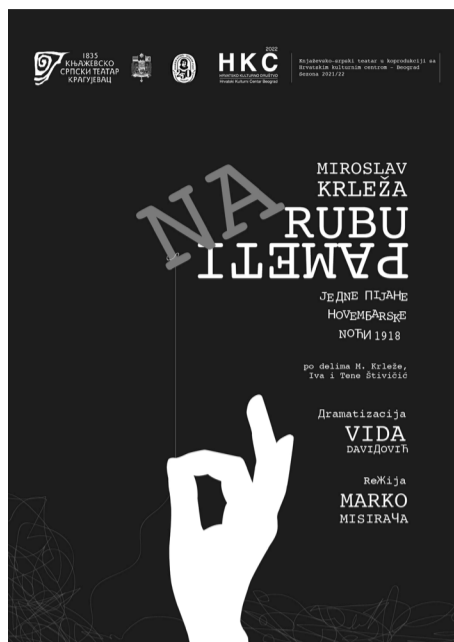
Режија: Марко Мисирача
Драматургија: Вида Давидовић
Сценографија: Ана Колбјанова
Костимографија: Јелена Јањатовић
Музика, избор музике и аранжмани:
Драгослав Танасковић
Сценски говор: др Дејан Средојевић
Сценски покрет: Марија Миленковић
Дизајн светла: Анђела Кусић
Дизајн плаката и програма: Симона Дашић Раца
Стручна сарадница за плес: Сандра Пауновски
Фотографије у програму: Милан Маричић

ИГРАЈУ:

Доктор / Мирослав Крлежа – **Милош Крстовић**
Јадвига Јесенска – **Сања Матејић**
Г. генерални директор Домаћински /
Пуковник Весовић – **Иван Видосављевић**
Г. др Хуго-Хуго / Славко Кватерник – **Чедомир Штајн**
Г. министар др Марко Антоније Јаворшек /
Грађанин / Лекар – **Никола Милојевић**
Г. др Вернер / Перо Крнета / Грађанин – **Саша Пилиповић**
Гђа Агнеза / Грађанка – **Мина Стојковић**
Г. др Атила пл. Ругвај / Српски официр – **Ненад Вулевић**
Егон пл. Сарваш-Даљски / Инж. Синек /
Југославен Шиме – **Аврам Цветковић**
Фон Петретич / Брицо / Војник Терзић / Агент ђудоредне
полиције / Југославен Блаж – **Богдан Милојевић**
Генералица Амалија Аквакурти пл. Сарваш-Даљска /
Југославенка Злата – **Љубица Радомировић**
Певачица у Хотелу „Европа“ / Гђа Дамаскинијева /
Собарица / Југославенка Зофка – **Милица Мајсторовић**
Гђа Домаћинска / Југославенка Олга – **Надежда Јаковљевић**
Бенд у Хотелу „Европа“: **Драгослав Танасковић**
Иван Филиповић
Душан Прличковски
Болничар: **Александар Милорадовић**

У раду на драматизацији коришћени су сегменти из драме
Пијана ноћ 1918. Ива и Тене Штивичић, сценарија серије *Пушовање у Вучјак* Ива Штивичића и драматизације романа *На рубу њамеши* Вере Црвенчанин. Поједине кореографије инспирисане су радovima Пине Бауш (Pina Bausch).

Продукција:
Књажевско-српски театар Крагујевац /
Хрватски културни центар Београд

О представи

Одлука да се приступи раду на *На рубу њамеши* и *Пијаној ноћи* дошла је као последица опажања да у нашем друштву постоји потреба за повратком крлежијанског начина мишљења – циничног, али непоколебљивог, аргументованог, али недихотомичног. У том смислу, и у овој представи се преплићу личности из Крлежиних дневника и личности из Крлежиног романа, људи различитих „погледа на свијет“ и ликови разнородних идеолошких и моралних начела и сви заједно чине свеобухватан универзум. Све вријеме смо настојали да одржимо ту врсту амбиваленције, преиспитивања и потребе за доволно виспирним одговором који, ипак, не би био закључак. Иако је адаптација рађена управо у епохи, ту врсту усамљености јединог запитаног појединца осјећамо сви на много нивоа, поготово у ситуацији у којој се константно суочавамо са сукобљеним мишљењима у којима је тешко наћи логику или смисао. Управо зато тежили смо да кроз епоху прикажемо један другачији приступ који модерном друштву недостаје, Докторову способност синтезе.

Остаје нада да ћемо успјети гледаоцима кроз ову дијалектичност да приближимо и дијалектичност крлежијанских начела, органску, истиниту, непатворену, лишену малограђанштине и претенциозности.

На крају крајева, понекад се учини да је једини пут управо тај „поглед на свијет“.

Вида Давидовић

Фотографија: Фото Мира

ВЕЧЕРАС НА РЕПЕРТОАРУ / ОСЛОБОЂЕЊЕ СКОПЉА

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
НИШ

НАРОДНО
ПОЗОРИШТЕ
ЛЕСКОВАЦ

Душан Јовановић

Превод: Наташа Илић
Режија, сценографија и избор музике:
Горчин Стојановић
Костимограф: Марина Вукасовић Меденица
Асистент костимографа: Катарина Павловић
Лектор: Наташа Илић
Фотографије: Никола Милосављевић / Студио Брада
Организатор: Ивана Мадић

ИГРАЈУ:

Зоран – **Милош Цветковић**
Лица – **Мина Цоцић**
Георгиј – **Александар Маринковић**
Ленче – **Евгенија Станковић**
Ана – **Весна Јосиповић**
Ваво – **Драган Марјановић**
Тасин – **Мирољуб Недовић**
Крсте/Начелник – **Данило Петровић**
Господинов/Трајко – **Стефан Младеновић**
Ристе/Стојчев – **Марко Радојевић, к. г.**
Бале/Оскар – **Марко Павловски**
Рената – **Наталија Јовић, к. г.**
Биба – **Нађа Недовић Текиндер**
Доктор/Поп – **Мирослав Јовић**
Немачки официр – **Александар Крстић**
Отац – **Урош Милојевић**

Копродукција Народног позоришта Ниш и
Народног позоришта Лесковац

Фотографија: Никола Милосављевић

ДУПЛА, ЉУТА, ПОЛИТИЧКА – ДРЖАВА ИЗГРАЂЕНА НА ЛЕШЕВИМА

пише: Александра Јовановић

Рађена по делима „На рубу памети” и „Једне пијане новембарске ноћи 1918.”, Мирослава Крлеже, Ива и Тене Штивичић, букнула је представа на сцени Књажевско-српског театра и увукла публику у својеврсни крлежијански универзум, где се вртоглаво, а са невероватном прецизношћу, смењују ликови Крлежине прозе, са јасном мисијом: објаснити још једном, како су друштвени и политички живот нераскидиви, како често пирови јесу криви и колико далеко иде људска прилагодљивост и савијање морала у жељи за стицањем капитала. Драматуршкиња, Вида Давидовић, прецизно сецира и конструише драмске ситуације, извлачећи из, понекад тешко проходне Крлежине реченице, пре свега срж, али и смер којим можемо да испратимо пишчеву мисао, грубу, понављајућу, на местима поетичну, а изнад свега, циљану.

У редитељским решењима Марка Мисираче, видљива је приврженост великом уметнику и жеља да му се ништа не одузме, а у исто време, та решења оживљавају јунаке кроз свима познате а карикирани покрете, поступке, на први поглед апсурдне, као што је потезање пиштоља на пијанци Домаћинског (тумачи Иван Видосављевић). Редитељ показује да су овакве и сличне одлуке, здраворазумски погрешне, а то је и визура главног јунака, Доктора/Крлеже, (тумачи Милош Крстовић), заправо врло природне у систему који Крлежа осликава. Уз хипнотишући сценски покрет Марије Миленковић, представљене су слике паланачког грађанштва, које, независно од класе којој припада (буржуја или радника), понавља напамет научене флоскуле, живи за скандал и као све разумне животиње, врти реп ка оном који доноси храну. Сведена сценографија Ане Колбјанове, у виду беле набране завесе која уоквирује сценски простор, светлећег знака хотела „Европа” и кристалног салонског лустера, поставља оквире времена и простора драме, довољно сугестивна да све остало замислимо и изузетно захвална за глумце, који у стилизованој игри, имају слободу да се крећу, говоре и делају, незауздани непотребним предметима. Костим Јелене Јањатовић заправо је продужетак самих ликова и не показује само њихово обележје (војник, пуковник, доктор, судија), већ у виду детаља (материјала, боја тканине, додаток у виду перја, шешира, нападне шминке на лицу) по-

маже публици да лако проникне у особу која га носи. Уз спој ових елемената, са додатком сценског говора, др Дејана Средојевића (који позоришну условност, „прихватање самообмане” дакако олакшава, будући да хрватски језик код глумаца делује готово као матерњи), светла Анђеле Кузић (у синхронизитету са сценографијом) и плеса за који је била задужена Сандра Пауновски, створене су све условности да се ово дело оваплоти на сцени по редитељској замисли, а да још нисмо поменули само месо представе: глумце.

У заиста бројној подели, глумци су били суочени са потешкоћама на такорећи два фронта: У суморнијим, литерарним сценама, требало је одржати пажњу, јасно изрећи мисао тако да буде динамична, а драмска радња пуна набоја; у „шаренијим” сценама где поједини глумци готово у тренутку ускачу и искачу у разне типове „пластичних”, грађанских лицемера (а опет сваки од тих типова има свој специфичан језик, тик и сврху) требало је показати публици разноврсност, а опет неминовну истоветност Крлежиног универзума. У томе су, дакако, успели.

На крају, треба напоменути да представа и поред своје разиграности, захтева изузетну пажњу публике, концентрисаност и познавање широг историјског и културолошког контекста да би се прихватила на прави начин. У савременом театру, све је чешћи феномен „улагивања” публици и све заступљенијем смањеном обиму пажње, па је постављање Крлеже на овакав начин, не толико храброст колико нужност.

Ипак, чак ће и до оних успаваних, кроз ликове Доктора, Домаћинског, Пуковника Весовића, Гђа Агнезе, др Вернера и других, допрети мисао о настајању и распиривању идеологије, која код Крлеже није вреднована према позицији на којој се налази у политичком спектру, већ по броју лешева који је неопходан, да би она настала.

ФОТО: Ненад Борисављевић

ОКРУГЛИ СТО ПРЕДСТАВЕ НА РУБУ ПАМЕТИ, ЈЕДНЕ ПИЈАНЕ НОВЕМБАРСКЕ НОЋИ 1918.

Прво вече округлог стола, отворено је уводном речи др Зорана Максимовића, који нагласио како је разговор о представи изузетно занимљив због публике која нема често прилику да чује оно што је „иза”, о процесу настајања представе, као и о замисли редитеља.

др ЗОРАН МАКСИМОВИЋ:

Пишао бих редитеља, Марка Мисирачу, колика је предност бити сценални редитељ у позоришту, будући да је пракса, чак привилегија у прошлости била да позориште има једног, чак више сценалних редитеља?

МАРКО МИСИРАЧА:

– То је велика привилегија за редитеља, а надам се и за кућу. Могу да будем захвалан овој кући што ме је однеговала на неки начин. Сада врло добро познајем цео ансамбл, знам могућности свих и имам могућности да радим са њима разне ствари, које можда не бих могао са непознатим ансамблом. Оно што је још један плус, када је ова прича у питању, јесте што су у поделу уведени и неки млади људи, који су ту на уговору и тек ће бити, који су донели нову енергију свима осталима.

др ЗОРАН МАКСИМОВИЋ:

Није прошло многа времена од премијере. Како осећајте узрасање представе и због чега баш овај комад? Како је проишао процес представе?

МАРКО МИСИРАЧА:

– Рекао бих да представа има поприлично добар живот за сада. Крајем маја имаћемо и премијеру у Београду. Морам да напоменем како је ово копродукција Књажевско-српског театра и Хрватског културног центра у Београду, где нам је изашао у сусрет глумац Александар Алач, који ће нам помоћи са пламаном представе у Хрватској, што се ускоро очекује. Ја Крлежу, наравно, сањам откад

сам се упознао са њим желим да га поставим на сцену и мислим да је наумнија глава на нашим просторима. Занимљиво је да пре, у поставкама Крлеже на сцену, нису биле актуелне ове теме о људској глупости и стицању капитала и сматрам да је његова бритка реч потребнија данас него икад.

Др Зоран Максимовић је упитао костимографкињу, Јелену Јањатовић, као и сценографкињу, Ану Колбјанову, да кажу нешто о ликовним решењима за представу.

ЈЕЛЕНА ЈАЊАТОВИЋ:

– Пре свега, ја као и Марко, имам ту привилегију да сам кућна костимографкиња, да добро познајем глумце. Пре свега, у овој представи има доста костима, има доста брзих промена, треба прилагодити глумцима, улогама. Нисмо се држали јасне временске одреднице због актуелности теме, па смо прибегли стилизацији.

АНА КОЛБЈАНОВА:

– Задатак сценографије је било ослобађање простора за глумце, што прозирнији, огољенији ефекат, а опет, јасно дефинисање простора.

Критичар, Милош Латинковић, истакао је да сматра како Крлежу треба играти темељно, јер код њега постоје пасажии који су филозофско-књижевни, који не пашу баш и није их лако пренети на сцену.

МИЛОШ ЛАТИНОВИЋ:

– Онда је глумац у великом проблему да то донесе пред публику и да то буде јасно, емотивно и чујно. Ви сте то успели. Сви ви који играте више улога, сви наглашавате различитост улога које тумачите. То је оно што нама даје осећај, да нема само седамнаест људи на овој сцени, већ много више. Велике заслуге за

успешност ове представе ја преусмеравам на глумце, уз, наравно, све остале. Ви сте данас направили једну дивну представу и уметност сте ставили у први план.

Др Зоран Максимовић је упитао глумце о њиховим импресијама током процеса.

НАДЕЖДА ЈАКОВЉЕВИЋ:

– Хтела бих прво да се захвалим редитељу што ме је позвао да будем у овој подели. Мислим да је значајно што постављамо Крлежу након пола века, јер ми млађи нисмо имали прилику да гледамо његова дела на сцени до сада. Процес је био изазован, јако добар тренинг, ментално и физички, за младог глумца. Текст је фантастичан и свака реч има своје место и разлог што је ту где јесте, само се треба довољно удубити у њега.

АВРАМ ЦВЕТКОВИЋ:

– Као студенту четврте године глуме, ово ми је био изузетно значајан пројекат. Тема људске глупости је тренутно врло актуелна, у Србији и целом свету, али питање је шта је лек. У сцени затвора, лик који тумачим, млад човек вапи за неком променом. Можда је та жеља за променом лек, како би се сви ти Домаћински на свету победили и превазишли.

ФОТО: Ненад Борисављевић

ПРАТЕЋИ ПРОГРАМ

4. мај – 4. јун

Фоаје Књажевско-српског театра

ИЗЛОЖБА „МИЈА АЛЕКСИЋ – БИТИ ГЛУМАЦ“,

организатор Дом омладине Крагујевац, продукција Културни центар Горњи Милановац

10. мај 12.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

РАДИОНИЦА „ДРАМАТИЗАЦИЈА САВРЕМЕНЕ КЊИЖЕВНОСТИ – ИЗАЗОВИ И РЕШЕЊА“,

Милош Латинковић, књижевник

11. мај 12.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДАВАЊЕ „МИСЛИ ЈОВАНА СТЕРИЈЕ ПОПОВИЋА О ПОЗОРИШТУ И ГЛУМИ“,

др Немања Савковић, доцент на Факултету уметности Универзитета у Приштини

13. мај 18.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДАВАЊЕ „ЈОАКИМ ВУЈИЋ: СРПСКОГ ПОЗОРИШТА КАМЕН ОДБАЧЕНИ, КАМЕН УГАОНИ“,

др Исидора Поповић, театролог

14. мај 18.00 часова

Мала сцена Књажевско-српског театра

ПРЕДСТАВЉАЊЕ МОНОГРАФИЈЕ „СНЕЖАНА КОВАЧЕВИЋ: ТИХИ МАЈСТОР ВЕЛИКОГ УМЕЋА“,

Зоран Јеремић, приређивач монографије, Зоран Жеравчић, представник издавача - „Колектив“ Ужице и мр Немања Ранковић, глумац и редитељ

НАГРАДЕ 58. ФЕСТИВАЛА „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

- Награда за најбољу драмску представу у целини
- Награда за најбољу режију
- Награда за најбољу сценографију
- Награда за најбољу костимографију
- Награда за најбоље глумачко остварење – четири равноправне награде
- Награда најбољем младом глумцу
- Специјална награда – за неки од сегмената позоришне игре који није обухваћен главним наградама
- Награда Округлог стола критике

САВЕТ ФЕСТИВАЛА

Спасоје Ж. Миловановић, директор Народног позоришта у Нишу

Младен Кнежевић, директор Књажевско-српског театра

Владимир Ђуричић, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радмиловић“ Зајечар

Градмир Филиповић, директор Народног позоришта Пирот

Предраг Радоњић, директор Народног позоришта Приштина

Бранислав Недић, директор Крушевачког позоришта

Зоран Стаматовић, директор Народног позоришта Ужице

Миодраг Динуловић, директор Краљевачког позоришта

Сеадетин Мујезиновић, директор Регионалног позоришта Нови Пазар

Драган Марјановић, в. д. директора Народног позоришта Лесковац

Ивана Недељковић, директорка „Пулс театра“ Лазаревац

Владимир Василић, в. д. директора Шабачког позоришта

Јелена Стојановић Патрновић, директорка Позоришта за децу Крагујевац

Милица Радуловић, директорка Позоришта лутака Ниш

Ненад Јовић, директор Позоришта „Бора Станковић“ Врање

Братислав Јанковић, директор Градског позоришта Чачак

ТИМ 58. ФЕСТИВАЛА „ЈОАКИМ ВУЈИЋ“

Директор
Младен Кнежевић

Извршни продуцент
мр Војо Лучић

**Односи са јавношћу
и маркетинг Фестивала**
Јована Перић

Техничка координаторка
Ана Колбјанова

Техничка подршка
Ненад Милорадовић

Екипа технике
Владан Бркић, Зоран Стевановић, Страхиња Ђорђевић, Марија Вујичић, Саша Ђорђевић,
Никола Манић, Саша Радивојевић, Иван Филиповић, Добрица Андрић, Зоран Јокановић

Административно-правни послови
Светлана Борковић, Надица Огњановић

Рачуноводствени послови
Данијела Миленковић, Снежана Недељковић, Данијела Стевић, Снежана Ристић

Домаћини група
Александар Милојевић, Јасмина Димитријевић, Чедомир Штајн, Ненад Вулевић, Сања Матејић,
Марија Ракочевић, Александар Милорадовић

Видео продукција
Дарко РИОТ

Билетарница
Милица Ђорђевић

Разводнице
Марија Пековић и Милица Савић

Волонтери/ке
Канцеларија за младе Крагујевац – Бојана Крстовић, Петра Гавриловић, Хелена Арнаут, Јована Марковић,
Софија Стојановић, Жељка Вукићевић, Лазар Станојловић, Емилија Савић, Катарина Марковић, Данијела Пантовић,
Ђорђе Петровић, Никола Шаркочевић, Александра Чупић, Александра Трговчевић

